

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Către Biroul Permanent al Camerei Deputaților,

În temeiul art. 74 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 92 din Regulamentul Camerei Deputaților, vă înaintez alăturat, spre dezbateră și adoptare, propunerea legislativă *de abrogare a art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal.*

Inițiator

EXPUNERE DE MOTIVE

Libertatea de exprimare este un drept fundamental garantat de Constituția României în art. 30 alin.(1) care prevede faptul că aceasta este inviolabilă, consacrand în același timp și interzicerea cenzurii de orice fel.

În plus, art. 10 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că ”orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.”

Art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, având titlul marginal ”presiuni asupra justiției” incriminează fapta unei persoane care pe durata unei proceduri judiciare în curs, face declarații publice nereale referitoare la săvârșirea, de către judecător sau de organele de urmărire penală, a unei infracțiuni sau a unei abateri disciplinare grave legate de instrumentarea respectivei cauze, în scopul de a le influența sau intimida. Sancțiunea ce se poate aplica este închisoarea de la 3 luni la un an sau amenda.

Data fiind formularea acestui articol, declarațiile oricărei persoane, cu atât mai mult cele apărute în mass media, ar putea fi interpretate în orice moment ca fiind o presiune la adresa unui judecător sau a unui alt organ de urmărire penală. Acest fapt nu face decât să creeze posibilitatea pronunțării unor soluții arbitrare care să aducă atingere libertății de exprimare.

Dispoziția este de natură să îngreuească libertatea de exprimare, instituind sancțiuni pentru o serie de fapte care fac parte din demersurile jurnalistice uzuale. Rolul mass media este acela de a culege informații și de a realiza cercetări în orice domeniu și de a transmite ulterior aceste informații publicului.

În *Rezoluția nr.1003(1993) privind etica jurnalistului*, se stabilește că presa are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor și dezvoltarea societății și a vieții democratice.

Printre principiile de bază ale eticii jurnalismului se identifică și condiția ca difuzarea știrilor să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Așadar, în momentul în care narează fapte, jurnalistul are obligația de a publica numai informațiile de a căror veridicitate poate fi sigur, pentru care există posibilitatea de a fi probate.

Atâta vreme cât la nivel legislativ este deja reglementată obligația jurnaliștilor de a supune dezbaterii publice și a transmite numai informații reale și întemeiate, sancțiunea pentru încălcarea acesteia putând fi atrasă la momentul actual sub forma răspunderii civile delictuale, apare ca nejustificată și fără sens apariția unei incriminări în domeniul penal a aceleiași încălcări. Practic, în acest fel s-ar putea sancționa de două ori aceeași faptă, lucru de neconceput potrivit principiului *non bis in idem*, conform căruia pentru aceeași faptă nu se poate aplica decât o singură sancțiune.

Astfel, având în vedere calitatea de principiu fundamental al oricărui stat democratic al libertății de exprimare, nu se justifică aplicarea sancțiunii închisorii pentru un delict de opinie. În cazul în care o persoană face o afirmație nefondată cu privire la modul în care organele de urmărire penală sau judecătorii își îndeplinesc atribuțiile pe parcursul instrumentării cauzei, există la îndemâna judecătorului sau a organului de urmărire penală posibilitatea de a cere despăgubiri în temeiul răspunderii civile delictuale prevăzute de Codul civil.

Dispozițiile art. 58 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, permit abrogarea unor acte normative de importanță și complexitate deosebită și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare. Importanța Legii nr. 286/ 2009 privind Codul Penal este indiscutabilă deoarece scopul legii penale este acela de a apăra împotriva infracțiunilor România, suveranitatea, independența, unitatea și indivizibilitatea statului, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, precum și întreaga ordine de drept. De asemenea, dispozițiile art. 276 din Legea nr. 286/ 2009 privind Codul Penal, vor crea discuții în mass-media și în rândul opiniei publice,

punând sub semnul incertitudinii sistemul judiciar și modul de lucru al puterii legislative.

Inițiator

LUMEA JUSTITIEI.RO

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru abrogarea art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege :

Articolul 1 –În Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, art. 276 se abrogă.

Articolul 2 – Prezenta lege va intra în vigoare la data prevăzută în Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul Penal.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților	Președintele Senatului
Valeriu Ștefan Zgonea	George Crin Laurențiu Antonescu

LUMEA JUSTITIEI.RO